

Násilná invaze do soukromí

---

 radiouniversum.cz/ladislav-henek-nasilna-invaze-do-soukromi

30. října 2023

Ladislav Henek

Text 30.10.20235 min Přehrát

#Politika

Náš spolupracovník Ivan Hoffman je ještě stále v nemocnici. Proto k němu putuje už druhá zdravotní zpráva z Rádia Universum, tentokrát z pera Ladislava Henka. Ivan je bojovník, a věříme, že se s ním brzy opět setkáme.

Je však nejen bojovník, ale také hledač. Což z něj dělá výjimečného novináře. Neboť novinář by měl být dobrý pozorovatel. Avšak pozorování bez hledání odpovědí na to, co sleduji, bez pídění se po správném pojmenování dějů, činů a jejich aktérů by bylo nic. Jak se říká hezky česky, bylo by to jen mlácení prázdné slámy. Proto je hledač Ivan Hoffman tak skvělý komentátor. Dokáže pozorovat, pojmenovávat, hledat. Pojmenovávat společenské jevy. Hledat pro ně správná jména. Hledat bez nárokování si uznání nějaké své neomylnosti. Hledat s vědomím, že přibližovat se k pravdě je možné pouze a jen odhalováním vlastních omylů. A dobrou vůlí si je přiznat. Tuto hledačskou sebekontrolu, vůli, či ochotu přiznat omyl Ivan má – vlastnost dnes už téměř nevídaná. Vlastnost, jíž nesmí postrádat nikdo, kdo se chce popravdě nazývat demokratem a svobodným člověkem.

K odhalování svých vlastních omylů je vždy nezbytný dialog. Zejména vnitřní, ale také vnější. Pouze totalita se spokojí jen s odhalováním omylů „těch druhých“. Protože totalita je vždy vedena bezbřehým sobectvím, pýchou a pohrdáním všemi, kdo nekonvenují totalitně smýšlejícímu člověku, jeho názorům, ideologii, mocichtivosti či jiným choutkám.

Právě to jsou – bohužel – nejmarkantnější převažující vlastnosti soudobé „politické“ společnosti. Projevují se na všech úrovních lidských kontaktů, nejjasněji ovšem na té nejvyšší, nejviditelnější. Jakoby politikům a jejich věrným aktivistům dal někdo povel k násilné invazi do soukromí lidí, do jejich výsostně svobodné sféry. Běžnou praxí tak je bezohledné zasahování do rozhodování lidí o vlastním životě, prudké, až rakovinové bujení všemožných zákazů, rozkazů, regulací, povinností. Byrokratizace všemožných oblastí lidské činnosti. Útoky i na tu nejnitřnější lidskou intimitu. Degradace lidí na pouhé služebníky sobeckých zájmů politiků, oligarchů, vyšinutých aktivistů, demagogů a propagandistů. Pohrdání lidskou důstojností, individualitou, originalitou. Zášť vůči lidem, kteří nechtějí být jen manipulovanými loutkami, tahanými po společenském jevišti v zájmu kohokoli jiného, ale chtějí žít vlastní život svobodně podle svých hodnot a myšlenek – na což mají mimochodem to nejvyšší lidské právo.

To vše bývá navíc prodchnuto nechutnou klamavou hrou na hájení vyšších zájmů, nebo zájmů menšin, či většiny, lidstva, lidských práv nebo zbožštělé Evropské unie. Slova, zejména pro politiky a politické aktivisty, ztratila svůj smysl. Jakýkoli tvor, jen přičichnuvší k politice, vypouští veřejně cokoli, kdykoli, kamkoli. Hlavní je obelhat, zasáhnout nepřítele, zranit, ponížit, zakázat nebo rovnou zavřít. A to vše vydávat za jedinou pravdu nejpravdivější. Pak se všichni diví, na jakém nechutném vztahovém smetišti žijeme. Ale hlavně se nezastavovat, nezpytovat. Ne. Útokem vpřed, hurá, ničit, ovládat, zneužívat.

Málokdo dokáže tyto proměny politické společnosti vyobrazit slovy tak působivě a přesně, jako Ivan Hoffman. A statečně, což prokázal už svou odvahou postavit se otevřeně komunistické totalitě. Tak, jako se staví dodnes odvázně všemu a všem, kde vnímá nějaké znaky totalitního myšlení. Právě to je v této pohnuté době zatraceně potřebné. Ivane, drž se.

Všechny příspěvky s Ladislav Henek

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.